

Beeld/spraak

Violet CORBETT BROCK / Jozefien VAN HUFFEL

VOORMEZELE | Het dorp draagt de relik al eeuwen door de straten. Al vele plechtige meters van mensen en meer. Die verzinken echter in het niet bij de tocht van de Heilig-Bloedrelikwie in 1915. Toen de kerk in puin lag, toen een Britse legeraalmoezenier zich bij nacht in de pastoriekelder waagde, toen de relik de westhoekgruwel achter zich liet en uiteindelijk in Lourdes haar pastoor trof. De meters vandaag zijn daarom ook de kilometers toen. Zijn de stappen van te jonge soldaten, bange burgers en een pastoor op de vlucht.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Geloof zonder wonderen

KERK & leven, 27 MEI 2015

In zijn commentaar op de zondagslezing van 31 mei maakt Luc De Visscher zich zorgen over de ontkerstening van onze samenleving. Dat sluit aan bij een bekommernis van mezelf.

Ik wil graag kunnen geloven in Jezus, in zijn Boodschap en in zijn relatie met God, zonder te moeten geloven in zijn wonderen en zijn fysieke verschijningen na zijn dood. Volgens mij is zo'n geloof mogelijk en toegestaan, maar ik heb er wel hulp bij nodig. Sommige wonderen kan ik psychologisch, religieus, literair of oudtestamenteel uitleggen, maar lang niet allemaal. Bovendien zullen er fouten zitten in mijn interpretaties. Kan de Kerk mij daarbij helpen?

Ik denk dat zo'n geloof, dat louter religieus en niet wonderbaarlijk is, de huidige mensen kan aanspreken. Wonderen trekken de wetenschappelijk denkende mens niet aan, ze stoten af. Als je het magische weet weg te nemen uit een Bijbelverhaal, dan wordt het vaak sterker.

Ik begrijp de besproken evangelietekst als volgt: de apostelen zijn ontgoocheld, ze denken na en praten over wat er in hun leven met Jezus is gebeurd. Ze gaan terug naar de berg Tabor, waar Hij zijn Bergrede sprak en hen op weg zond om te leren verkondigen. „En op die berg Tabor zien ze Hem en komt Hij nader.” Ze zien niet Hem in levende lijve, maar ze zien zijn boodschap, steeds duidelijker. Het oud-Griekse woord *orav* betekent zowel 'zien' als 'inzien', 'begrijpen', 'ervaren', 'beleven'.

De boodschap van Jezus luidt: „Mij is alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Gaat dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hen te onderhouden, alles wat Ik u bevolen heb. Ziet, Ik ben met u, alle dagen, tot de voleinding van de wereld.” Later is gebleken dat de apostelen met die levende boodschap – en met zijn hulp – de wereld veranderd hebben.

Ivo Roesems, Sint-Ulriks-Kapelle

Gedwongen adopties

KERK & leven, 3 JUNI 2015

Dank voor uw zeer informatieve blad, dat ik wekelijks helemaal doorlees. Ik wil graag even opmerken dat het niet alleen de Kerk was die destijds adopties eiste. Als leidster van een gidsengroep in 1962 hoorde ik dat er in de jaren 1950 een meisje was weggestuurd omdat haar vader onbekend was. De redenering luidde in die tijd: is het niet beter in deze omstandigheden de 'schande' te vermijden en het kind ter adoptie te geven? Het ging hier om een niet-christelijke vereniging. De hele gemeenschap – dus niet alleen de Kerk – was wreed tegen zulke kinderen.

Sylvine Brasseur, Destelbergen

Romero

KERK & leven, 20 MEI 2015

Met de zaligverklaring van mgr. Romero lijkt er een nieuwe wind door de Kerk te waaien. Gedurende lange tijd belandde zijn dossier in het Vaticaan steeds in de onderste lade. Nu werd hij – eindelijk – eerst tot martelaar

en vervolgens zalig verklaard. Zijn naam en herinnering werden in El Salvador lang doodgewezen, door zowel een conservatieve vleugel van de Kerk als door de gewezen moordenaars en hun handlangers. Maar de bevolking noemt hem al jaren *Santo Romero de Americas*. Nu is hij ook officieel martelaar en zalig, omdat hij vermoord werd uit haat tegen een Kerk die ontsproten was uit het Tweede Vaticaans Concilie. Hij belichaamde een Kerk doordrenkt met liefde, een Kerk die niet kon zwijgen, maar voortdurend de onrechtvaardigheden bleef aanklagen, telkens de armen en hun verdedigers op een wreedaardige manier werden afgeslacht.

André Vanderjeugt, Boezinge

Jeugdbewegingen

KERK & leven, 27 MEI 2015

Het is goed dat het *Standpunt* in Kerk & leven van 27 mei verwijst naar de goede eigenschappen van jeugdbewegingen: solidariteit, trouw, vriendschap, vrijwilligheid, medeleven, respect, verbondenheid. Ik ben zelf

al 72 en groot geworden in de KAJ, om vervolgens over te stappen naar de volwassen sociale organisaties.

Mijn parochie publiceert tweemaal per jaar een infoblad dat op tweeduizend adressen bus-aanbus wordt verspreid door vrijwilligers, meestal mensen met een hogere leeftijd. Onlangs moest een van hen afhaken. Daarom stuurde ik een e-mail naar KLJ en Chiro, met de vraag of ze wilden meewerken. Spontaan kreeg ik dit antwoord terug: „Wij zijn ter beschikking.” Ook dat is de moderne jeugd!

Daarop moeten we voortbouwen. In een aangepaste 'lekenkerk' vormen zij de basis voor de toekomst. De parochiegemeenschap zal er anders gaan uitzien, maar we moeten de banden met de jeugd verstevigen en hen laten voelen: neem uw verantwoordelijkheid en ga mee op weg, eerst hand in hand met de ouderen, om vervolgens en op het juiste moment te worden 'losgelaten'. We bouwen samen iets nieuws, waarin de geestelijkheid ook haar aangepaste rol zal moeten spelen.

Alfons Van Genechten, Ham